

have ønsket en Del af dem anderledes, og om det kan siges, at de Garantier, som Beslutningen indeholder, ere fyldige nok, derom kan der ogsaa tvistes. Men det er min Tro, at i Fald der er nogen Kraft og Vilje i den Stemning, som her gives til Rende, vil det efterhaanden lykkes at komme til bedre og sikrere Foranstaltninger, saa at det, der er stet, ikke oftere skal gentage sig. Det er jo saa, at den her foreliggende Beslutning er et Led i den hele Række, som Forslaget drejer sig om, og det er jo naturligt, at de, som have været med til Forslaget, staa sammen om at stemme baade for det ene og for det andet. Jeg har ikke for mit Bedkommende troet at kunne gaa med til Forslaget. Jeg har ikke ment at kunne bære mig saa dybt, og det har ikke været det, som jeg har tænkt mig ved et Forlig, det styr jeg ikke at udtale; men naagtet jeg ikke er gaaet med til dette Forlig, forekommer det mig dog, at man godt kunde stemme for et enkelt af de Punkter, Forslaget bringer frem, naar de komme til at ligge for til særskilt Afstemning hver for sig, og det er jo saa, at vi alle sammen, naar vi komme til Behandlingen af de følgende Sager paa Dagsordenen, dog med Fornøjelse ville stemme om dem her. Vi have jo længe ventet paa at faa de provisoriske Love til Behandling, og jeg skal med Glæde være med til at stemme imod dem. Men da jeg godt paa den anden Side kan forstaa, at min Stilling, naar jeg stemmer for dette Forslag til Beslutning, maasse kan blive misforstaaet og mistydet — noget, som jeg ikke ønsker, skal ste — vil jeg afholde mig fra at stemme.

Maa jeg tillade mig endnu at sige et Par Ord. Der er i Gaar og i Forgaars nævnt, at det, som er stet i de sidste Dage, det, som er stet i Søndags, var endnu mere sorgeligt end, hvad der stete i 1866. Det kan der være forskellige Meninger om; jeg finder begge disse to Dage sorgelige; men jeg har den Mening, at hvis det, som stete i 1866, ikke var stet, vare vi uanskelig komne til at opleve et 1871, et 1885, eller hvad der nu er stet i de sidste Dage. Der blev spaaet i 1866, at det vilde gaa galt, og det har staaet til; der er blevet spaaet i de sidste Dage, at dette her ogsaa vil gaa galt; men jeg vil haabe og oprigtigt ønske, og jeg beder enhver om for Folkets og Landets Skyld at medvirke til, at denne Spaadom vil gaa i Opfyldelse.

Jungersen: Det er nærmest paa Foranledning af Slutningsudtalelsen af min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen),

at jeg tager Ordet. Denne Udtalelse lød omtrent som saa, eller i det mindste var det Meningen af den, at han ikke vilde være med til at fortsætte eller genoptage Forfatningskampen, efter at nu dette Forlig var bragt i Stand, og da der nu maasse foreløbig kom en Forstaaelse til Beje om de nuværende politiske Forhold. Jeg vil da gerne sige, at jeg ikke tror, at man overhovedet kan undgaa at komme til at optage dette Spørgsmaal. Dette Spørgsmaal optages af Befolkningen selv, og jeg er overbevist om, at de Herrer, som have været med, ville gøre deres til, at dette Spørgsmaal optages; thi det er selvfølgelig, at naar de komme ud til Befolkningen, ville de gøre, hvad de kunne for at vise Befolkningen, at hvad de have udrettet her, det have de udrettet i den store Befolknings Interesse og haabende, at det ogsaa har været i dens Navn. Det kunne vi andre, som staa paa den anden Side, selvfølgelig ikke anerkende uden at være nødte til at optage Kampen; set nu f. Eks., at vi, naar nu Valgene staa for Døren om et Aar — ja, jeg skal ikke være Spaamand i nogen som helst Retning — men jeg sætter det Tilfælde, at vi muligvis blive et Flertal; vi kræve jo ikke mange af de Herrer for overhovedet at blive et Flertal, og saa spørger jeg: Hvor er der saa Sikkerhed for, at den Regering, som bringes til Beje ved Hjælp af de Herrer, staaar anderledes, end den nuværende Regering har staaet tidligere? Jeg har ingen Garanti for, at denne Regering ikke igen vil søge at gennemføre store Ting, som Befolkningen vil være afgjort imod. Have vi da i denne Beslutning nogen Garanti derimod? Jeg mener det ikke, ligesom jeg ogsaa føler mig overbevist om, at den Situation, som nu i disse Dage er skabt, er af den Art, at den nuværende Regering, vistnok, hvad der ogsaa er blevet udtalt fra Regeringens Side, med særdeles stor Glæde tager imod den. Hvad er det, den nuværende Regering har udtalt ved forskellige offentlige Lejligheder, naar vi have indgivet Adresser, det være sig af den ene eller den anden Art? Saa har man stadig hørt dette Gensvar fra højeste Steder: Se at komme til Rette med Landstinget, saa vil denne Regering ikke staa som nogen Hindring. Hvad er der nu stet? Der er stet dette, at denne Regering mente sig berettiget til at foretage Ting paa Trods af dette Tings Vilje og gøre Skridt, der vare en bestemt Protest mod vor Rægtelsesret her i dette Ting; dette samme Ministerium har vist, at det kunde trods denne Rægtelsesret, som vi mente, vi havde ifølge Forfatningen; det har vist, at